

[Jørgen Jørgensen.]

al Lovgivning nødvendigvis maa blive til under de nuværende politiske Magtforhold, ved Forhandling mellem Partier, hvis Synspunkter ikke falder sammen. Men vi har stemt for disse Love, og vi tager vort Medansvar for dem. Men hvad gør Venstre? Har Venstre ikke ogsaa stemt for alle de Udgiftslove, jeg har nævnt? Har Venstre ikke stemt for Støtten til Kommunerne, for den ekstraordinære Arbejdsløshedshjælp, for Socialreformen, for Skattelettelse — har Venstre ikke stemt for det alt sammen? Men hvorfor løber de saa fra Ansvar nu? Har Venstre ikke stemt for de mange store Skatter, som Venstrebladene angriber Regeringen saa stærkt for? De siger, at Befolkningen udpumpes gennem nye Skatter, men har Venstre ikke selv været med ved Pumperne? Og hvis man vil sige, at Venstre en enkelt Gang ikke har stemt for disse Udgifter, saa svarer jeg: Venstre stillede dengang Forslag, der betød lige saa store Udgifter for Staten som de, der blev gennemført. Venstre har sammen med os andre det fulde Ansvar for alle de Udgifter, der er afholdt i disse Aar, og for alle de Skatter, der er udskrevet. Jeg kunde endda føje til, at hvis Amtsskatterne nu sidst var blevet nedsat med 13—14 Mill. Kr. mere, end de blev, saaledes som Venstre ønskede, saa havde dette naturligvis maattet medføre en ekstra Skatteudskrivning paa disse 13—14 Mill. Kr. Og naar Venstre derefter taler om Underskud paa indeværende Aars Finanslov, er da Sandheden ikke den, at Venstre har hindret Gennemførelsen af den Skat paa store Indkomster, som var foreslaaet netop til Dækning af indeværende Aars Underskud? Og med Hensyn til de indirekte Skatter: hver Gang Regeringen i disse Aar er mødt med Forslag om direkte Skatter til Dækning af de Hjelpeforanstaltninger, vi er blevet enige om, saa har Venstre sammen med de Konservative sabbet disse Forslag ned, og vi har kun reddet ganske lidt af de direkte Skatter, der oprindelig var foreslaaet. Og saa har man den Dristighed i visse af Venstres Blade at antyde, at de indirekte Skatter er steget i disse Aar, og at Regeringspartierne ikke har haft noget at indvende derimod, til Trods for at Stigningen alene skyldes den Omstændighed, at Venstre har nægtet os at faa de direkte Skatter, der blev foreslaaet. Det havde været Udtryk for større Mod, og det havde været mere redeligt, om Venstre gennem sine Blade og paa sine Møder vedstod sit Medansvar for det, de er gaaet med til at gennemføre her paa Rigsdagen, og ikke gik

ud og angreb Regeringen for de Ting, som de selv har stemt for herinde.

Men medens vi er ved at gøre Forholdet op med Venstre, er der et Par Ting til, jeg gerne vil have klaret. Gang paa Gang møder man i Venstres Presse Udtalelser om, at Venstre vender sig imod den tvungne Socialisering af Erhvervslivet, som Regeringen ønsker gennemført, Venstre er imod alle disse Statsindgreb i det private Erhvervsliv. I Venstres Landsmødes Udtalelser af 31. Maj i Aar hedder det, at den nuværende Regering vil ikke denne Tilpasning — altsaa Venstres Tilpasning —, den vil have Erhvervslivet i By og paa Land lagt ind under Statens Tvang og Formynderskab, den kræver Statens Kontrol med Udenrigshandelen udvidet og forbereder en gradvis Socialisering af Erhvervslivet.

Før disse Ting, det her drejer sig om, kommer saa langt paa Afstand, at man er ved at glemme dem, vil jeg gerne have klaret: Hvor er det, Regeringen har foretaget eller villet foretage Tvangsindgreb over for Erhvervslivet imod Venstres Ønske? Er Forholdet ikke det, at paa Handelens Omraade kom Reguleringen gennem Valutacentralen først, da Erhvervslivets Mænd stod i Fæse for ikke at kunne faa Valuta til de Raavarer, som Erhvervslivet nødvendigvis maatte have? Har vi ikke hørt adskillige Gange, at Valutacentralen var Madsen-Mygdals Værk, og var Stillingen ikke den, at da Spørgsmaalet om Regulering af vor Indførsel blev rejst, rejst af Landbruget, da var der to Veje at gaa: Told eller Importregulering, og at vi da sammen med Venstre valgte den lempeligste Form for disse Restriktioner og den Form, som der var lettest Adgang til senere at afvikle, nemlig Importreguleringen gennem Valutattestsystemet, det, som vi nu har?

Og med Hensyn til Landbrugsordningerne, er det Regeringen eller Regeringspartierne, der har krævet disse Ordninger gennemført? Er det os, der har villet gøre disse Ordninger mere vidtgaaende, og Venstre, der har holdt igen? Er Sandheden ikke den, at Venstre og Konservative, hver Gang disse Ordninger har været drøftet, har krævet mere vidtgaaende Foranstaltninger, end Regeringen og Regeringspartierne vilde gaa med til? Vi har fra vor Side villet yde Landbruget Støtte, vi har under hele Kriseperioden mødt med Forslag, der betød større Hjælp for de daarligst stillede Landmænd, end de Forslag, Venstre og Konservative mødte med. Hvis Regeringens Forslag om Rentelettelse var blevet gennemført, vilde det have været